

Стани сыно отъ постела
Отъ постела отъ възглавѣ,
Та погледдай въ рѣдѣ село
Каквы хора три са вѣатъ,
Юнакъ сыно до юнака
И мома сыно до мома,
А до Тодора дваминна,
Двамина луди н млады,
Иванъ майци си думаше,
Иди ъ рѣчи малеле
Бар' наша рода да земе,
Бачто азъ вече умирамь.

20

Хубава си Драгано,
Хубава си гиздава,
За лудо си хубава,
По залудо гиздава
Бачто имашь майка зла,
Та та ни дѣ непуша,
Ни съ моми-тѣ на неванъ,
Ни съ момци-тѣ на здравецъ,
Ни въ невести на вода,
Богъ помогна Драгани,
Разбола са майка ъ,
Та поника водица
Отъ буковецъ кладенець.